

Kantarelli

□

Sisällys

- [1 Johdanto](#)
- [2 Tunnistaminen](#)
- [3 Esiintyminen](#)
- [4 Sienikoira](#)
- [5 Kantarelli vai keltavahvero](#)

Johdanto

Kantarelli eli keltavahvero. Kuituaineita on keltavahverossa paljon esim: valkuaista, kivennäisaineita ja b-vitamiiniä suhteellisen vähän, sen sijaan on karoteenia eli a-vitamiiniä esiastetta tässä sienessä on paljon. Muista sienistä ei karoteeniä ei ole löydetty. Keltavahvero eli kantarelli (*Cantharellus cibarius*) on haluttu ruokasieni ja helppo tunnistaa kirkkaankeltaisesta väristään. Sen kasvupaikat ovat melko pysyvät ja varmatuottoiset. Suosiota lisäävät myös toukattomuus ja pitkä satokausi. Nopeus on valttia: ensimmäiset keltavahverot saattavat ilmestyä jo kesäkuussa lehtimetsiin. Havumetsien satokausi jatkuu pidempään, usein loppusyksyyn saakka.

Tunnistaminen

Keltavahvero on helposti tunnistettava sieni. Se on kokonaisuudessaan väriltään oranssinkeltainen. Suppilomainen lakki voi olla kovinkin mutkainen reunaltaan. Vanhemmalla sienellä lakin reuna taittuu ylöspäin muuttuen terävämmiksi. Vahverolla on myös heltoja muistuttavat johteiset poimut. Koko sieni on yhtenäinen, siitä ei pysty erottamaan, milloin lakki päättyy ja jalka alkaa.

Esiintyminen

Ensimmäisiä keltavahveroja on voitu nautiskella jo kesäkuulla, mikäli kosteutta on ollut tarpeeksi. Sen satokausi kestää lokakuulle asti. Sienen parhaita kasvupaikkoja ovat sekametsät, joissa kasvaa enimmäkseen koivuja sekä muita lehtipuita. Keltavahvero kasvaa useamman kasvukauden samoilla paikoilla, järvien rantamilla sekä saarissa. Kasvu tapahtuu usein ryppäissä, kun yhden sienen löytää, on yleensä kavereita lähellä. Sientä ei ole helppo löytää, se maastoutuu aluskasvillisuuteen, jolloin tarvitaan salapoliisin kykyjä, jotta se löydetään.

Sienikoira

Kantarelliä on opittu etsimään suomessa sienikoiran avulla. Niitä koulutetaan koulutus piireissä.

Kantarelli vai keltavahvero

"Kantarelli" on virallinen, mm. Suomen kielen perussanakirjan mukainen asu. Kuitenkin "kantarelli" on hyvin yleinen äänneasu, ja kirjoituksessakin tätä paljon käytetään. Taustalla on yleinen ongelma:

sivistyssanojen asu on suomessa edelleen usein vakiintumaton, niin että virallinen kirjoitusasu ja tavallinen äänneasu poikkeavat toisistaan. Nimitys "keltavahvero" on sinänsä loogisesti muodostettu, koska kanttarellit kuuluvat vahveroihin ja keltainen väri on niille hyvin ominainen tuntomerkki. Käytännössä sana "keltavahvero" kuitenkin esiintyy lähinnä vain sienikirjoissa, ja niissäkin useimmiten toissijaisena nimityksenä.

Sienten nimissä on paljon muutakin vaihtelua. Usein kansanomaiset nimitykset ovat eri alueilla erilaiset. Kun on kerätty vain muutamia sienilajeja, ovat nimityksetkin voineet olla yksinkertaisia. Niinpä "kangassieni" tarkoittaa jossakin kangasrouskua, jossakin jotain muuta kangasmaastossa kasvavaa sienilajia, jossakin kankaalla kasvavia sieniä yleensä.

Sienten tieteelliset nimet kuten *Cantharellus cibarius* ovat biologian yleisen nimijärjestelmän mukaisia, joskin sienten osalta siihen liittyy joukko erityissääntöjä. Sienilajeja käsittelevässä tekstissä, minkäkielisessä tahansa, mainitaan tieteelliset nimet varsinaisessa tieteellisessä esityksessä käytännöllisesti katsoen aina ja käytännön sienestystä varten tehdyissä sienikirjoissakin erittäin yleisesti. Tieteellinen nimi on täten eräänlainen "yleisavain" etsittäessä tietoja sienilajeista.